

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Augustus' 31-dikén, 1852.

B é t s.

A' Nagy Méltós. Ts. K. egyesült Udvari Cancellaria végzése szerént Enns-melljéki Austriában a' megüresült Superintendensi Hivatalra, az Augsburgi hitvalláson lévők részére, Fő Tiszt. Steller János Esperest Úr és Thenngi Predikátor neveztetett ki.

N a g y B r i t a n n i a.

A' felső Háznak Aug. 15-ki Ülésében Gróf Grey a' Görögök ügyét vetette elő, a' midőn így szólt: Minkutánna nem sült el a' mostani Belga Királyt a' Görög thronusra ültetni, megegyezett O. Ts. Kir. Felsőge az Orosz; és Frantzia Kormányokkal abban, hogy a' Görög Koronával Bavarai Ottó Hertzegét kínálják meg. E' miatt a' választás miatt némely kifogások tételtek, és nem is ok nélkül, — p. o. nem tökéletes idejű, — nem görög vallású: úgy, de, mellyik Hertzegét választották volna inkább, a' ki hasonló hajlandósággal viseltetett volna a' Görög Korona eránt, és a' ki ellen éppen ennyi, vagy még több kifogások is nem tételhetek volna? — Egyébreánt reményleni lehet, hogy ez a' választás szerentsés következéseket fogszülni. A' Görögöknek a' Törökök ellen kezdett harczok óta, a' Bavariai

Király, mindenkor szíves részt vett az elsőknél előmenetekben: — ez a' részvétel ajánlani fogja Ottót a' Görög Nemzetnek. A' 3 Hatalmasság egy alkarrattal Ottónak szánta a' Görög Thronust, a' Bavariai Király által is vette azt fíja nevében, és az Egyesség végrehajtására már nem hibázik egyéb, tsakhogy az új Kormánynak ígért költsönt a' Parlamentum jóvá is hadgya, mert a' nélkül lehetetlennek tartom, hogy az Egyesség végrehajtsék. Az egész Summa, mellyért nekünk kellené jót állani, körülbelöl 800,000 font: de ha, — a' mi nem hihető, az egész Summának fizetése reánk esnék, még akkor sem tartanám illendőnek, hogy az Ország az Egyességet a' miatt hátrálatná. A' költsönböl 500,000 ret a' Töröknek kell fizetni kárpótlásúl, a' kiterjesztett határokért. Erre Vellington Hertzeg így felelt: nem hallgathatok el egy észrevételt a' Határok kiterjesztésére nézve: mennél ritkábban háborgattatik a' Birtok annak a' világnak résziben, annyival nagyobb hasznunkra szolgál. A' mi a' Moreában tanyázó sereget illeti: nekem úgy látszik, hogy egy Frantzia Miniszternek erre nézve kijelentett nyilatkozatása ellenkezésben van a' Protocollum lelkével, és a' többi Hatalmasságoknak szándékjokkal, a' mennyiben az, feltartja Fran-

zia Ország részéről, hogy ez, seregére nézve Görög Országgal, külön alkura fog lépni. Erre Gróf Grey azt felelte: a' határok kiterjesztéséből származó következtésektől nem lehet félni: a' nemes Hertzeg észrevételének, Görög Országnak a' Török birodalomtól lett elválása előtt, talán helye lett volna; de most minden ellenkezésre szolgálható alkalmatosságot elakarunk kerülni, és éppen e' volt az oka, hogy az említett határok kijegyeztettek. — Annak az előhozott Frantzia Miniszternek kinyilatkoztatása miatt, semmit sem kétkedhetünk abban, hogy mihelyt a' Bajor katonaság, Görög Országban terem, onnan a' Frantzia sereg azonnal kítakarodik. — Azután az a' bill véte-tett elő, és keresztül is ment,² melly a' halálos büntetést törli el az Irovány hamisítókra nézve, — azok mindazáltal ezután is fejeket vesztik, kik, Testamentomot, vagy Statuspapírost mernek hamisítani.

A' Parlamentumnak ez idei Ülései October 16-káig felfüggesztettek. Az utolsó Ülésben Aug. 15-kén a' Consolidált Fundus ról hozott bill véte-tett elő, melly alkalommal Velling-ton Hertzeg felszóllalt, és elmondván az Országnak finansziális állapotját, az Igazgatóságna-k hibául tulajdonította, hogy az, a' jövődöbeli szükségekről tett rendszabások közben, — a' rendkívül való eseteket ki hagyta számadá-saiból. Ezen tárgy — külső dolgokra vezetett, mellyekre nézve a' Szólnok ekképpen nyilatkoztatta ki magát: nem tzielom ezen utolsó Ülésben hosszú vitára szolgáltatni alkalmatosságot, és noha nekem ezen tárgyról, mellyet most előhozni akarok, különös ítéletem va-gyon, még is előre felteszem, hogy a' Miniszterek kötelességeket vélték akkor teljesíteni, mikor megengedték azt, a'

mi most Portugalliában történik. Az én vélekedésem szerént, kötelességekben állott volna a' Minisztereknek megakadályoztatni, a' két testvérek között fenn-forgó véres háborút, a' mennyiben az egy olyan országban foly, mellynek haszna Angliáéval szoros öszveköttetés-ben vagon. De talán a' Miniszterek éppen az által, a' mit tettek, remény-lették azt megszüntetni: ugyan tekin-tsék meg csak azt az Országot, majd meglátják, minő állapotban van: majd meglátják, hogy noha Dom Pedro elég erővel ütött bé Portugalliába, még sem tudott sem sereget, sem Kerületet, sőt még tsak egy Városotskát sem, leg-alább az én tudományom szerint, ma-gáévá tenni. Minden kissebb tsatákat megnyert ugyan, de még sem volt ké-pes, a' Várostól, mellybe kiszállott, előre nyomúlni: Ez hát nyilván mutatja, hogy szerentséllen kimeneteleleszz szándékanak, és annál fogva az én íté-letem szerént véget kellene ennek a' revolutionalis háborúnak szakasztani, — mert a' jelen állapotból okoskodván, Dom Pedro tsak tulajdon fegyvere által győzhet. — Katonái között merész és rettenthetetlen férjfiak tűnek ki: egész serege ez időnek nagy számú ábrándozóiból van öszveszedve, — és ezek akarják Portugalliát a' Nemzet akaratja ellen elfoglalni! (halljuk! halljuk!) Mind ezen kedvezések mellett Dom Pedro még nem ment elő, és onnan gyanítom, hogy ő a' revolutio-nalis hadnak folytatása nélkül soha sem fog Portugalliában uralkodni. De hát ha majd ez a' revolutionalis had Spa-nyol Országra is kiterjed? nem is gon-dolkodhatok arra az állapotra aggódás nélkül: minő következtéseket fogna az majd szülni Angliára nézve, mellynek utóljára tsakugyan háborúba kellene keveredni! — Nézzük meg most ha-

jóinkat, mellyek Portugalliában vagy Neutrálisban, vagy éppen ellenségeskedésben vagynak. Ezen hajóknak tzeljok, a' Britanniai Jobbágyok óltalmazása, és másokat megakadályoztatni a' beleavatkozásban. Ugy de ilyen esetben mások mindég olyan: rendszabások tétettek, melly szerint a' külföldiek, ha akarták, elhagyhatták a' háborús országot minden veszedelem nélkül, vagy ha ott megakartak maradni, kijelentetett nékiek, hogy magoknak tulajdonítsák a' történhető nyomorúságot, melly lázzadáskor mindenkit könnyen elérhet. Most ellenben a' hajósereg olly tzelből maradt ott, hogy azokat óltalmazza, kik hazájokba térni vonakodnak. Ha most Portugalliában egy Anglus megsértetik, az ott lévő Consulhoz folyamodik, 's ha ettől elégtelt nem nyér, az Admirálishez: — 's tehet e' ez eleget, a' nélkül, hogy magát gyűlölségnek ki ne tegye a' Portugalliai Kormány előtt? De még többet mondok: Dom Pedro Britanniai Zászló alatt, egy Anglus hajót üzött, és fogott el. (halljuk! halljuk!) hát az Admirális mit tsinált akkor? nem volt e' köteles nemzete hajóját óltalmazni? — és neutralis maradt e' még azután? (halljuk, halljuk!) Még egy más tárgyra akarom e' Házat figyelmetessé tenni: Egy Anglus nemes ember, ki ez előtt brigadéros Generalis volt Portugalliában, most ugyan azon Országban Diplomatikai kiküldöttséggel van felruházva. 'S mi dolga van ott? talán megint commandozni akar, mint az előtt? — Lám ez a' következése, midön egy Katonatisztet úgy küldünk más Országba, mint Britanniának Képviselejt: ő most ott köteles felvállalni egy Portugalliai sereg commandóját, — holott Kormányunknak Képviseleje, 's még azonkívül bizonyos esetekben, békes-

séget is köthet, és háborút indíthat. Valóban ez az első példa, hogy egy Katonatiszt, kire a' békesség, és háború bírva vagyon, ilyen hivatalt visel egy revolutionalis Országban. Én megvagyok a' felől gyözödvé, hogy az említett nemes ember kötelességének tökéletesen meg felel, és hogy sem ő, sem az Admirális bennünket egy szükségtelen háborúba belé nem fognak keverni: de én még is tsak azt állítom, hogy nélkünk nem ezen a' lábón kellene általunk Portugalliához háború, még pedig ilyen háború ideje alatt! Cróf Grey igyekezett a' Hertzeget mind a' két vitatott tárgyra nézve megtzáfolni, azt mondván, hogy a' Miniszterium, némű némű tekintelben, tsak az előbbi Igazgatóságnak politikáját követte. Hogy Portugalliában a' közvélemény még eddig nints Dom Pedro részén, azt Gr. Grey az előre eláradt félelemnek tulajdonította.

Aug. 16-kán a' Király fényes Követségtől kísértetve a' Parlamentumban megjelent, és ott a' Thronusról következő beszédet tartott:

Lordjaim, és Uraim! Minekutánna a' közönséges foglalatosságok megengedik, hogy a' Parlamentumnak üléseit egy ideig félbeszakaszszam, — nem válhatok meg az Uraktól, a' nélkül, hogy a' Haza javára fordított szorgalmokkal, és igyekezetekkel való megelégedésemet ki ne jelentsem. Valóban fontos dolgok voltak tárgyai a' tanátskozásoknak, különösen pedig azok a' törvények, mellyek a' nép Képviseleése reformációjában hoztattak, legtöbb időt fogtak el.

Midön én ezen tárgyat az Urak mélyebb megfontolásokra bízam, hogy minden legkisebb nehézségekre szolgáló mellékes okok elhárítása által, a' törvényhozó hatalomnak közbizodalmat,

és a' fennálló Status rendszabásainak erősebb óltalmat szerezzek. Reménydem, ez a' tziel el is van érve.

Az Irlandi nyughatatlanságok csak nem szűnnek! mind a' mellett, hogy Kormányom hathatós rendelkezésekhez nyúlt azoknak elnyomására. A' Tized felemelésére hozott törvények, — alapjai egy új Systemának, mellynek tökéletesítésére, — a' mi magától is értetődik, a' Parlamentum legközelebbi gyűlésekor, minden figyelmét fogja fordítani. En az erre nézve hozandó törvényeket végrehajtani, 's az által annak az Isteni gondviselés által megáldott Országnak boldogságát előmozdítani igyekezem. Ezen tzielnek előbbi elérésére nagyon hasznosoknak tartom azon rendszabásokat, mellyek Népem között a' joltévo Nevelésnek elterjesztése tekintetiből tétettek.

Minden Külföldi Hatalmasságoktól a' legbarátságosabb izeneteket veszem, — és noha ez alkalommal még nem jelenthetem az Uraknak — a' Belgium, és Hollandia között fennforgó kérdéseknek végső megfejtését, 's ha bár a' Braganzai Hertzegek között még mindég folynak a' versengések, mégis, azon barátságnál fogva, melly szövetséges társaimhoz köt, egész bizodalommal reménylem a' Közönséges békességnek fenntartását.

Uraim az Alsó Házban! Köszönöm a' pénz segedelmet! Igen örülök, hogy népemet súlyosan nyomó némelly Taxák eltörlése által okozott szük bévétel mellett is, — Répesek voltak az Urak, — egy — minden Status Departamentumban behozott takarékosságnál fogva, ezen esztendőnek szükségét kipótolni, a' nélkül, hogy a' miatt a' Statust terhelték volna.

Lordjaim, és Uraim! Szívekre kötöm az Uraknak a' Közönséges békes-

ségnek, és törvényeknek, illető Gróf-ságokban — a' szünet napok alatt, leendő megtartását, és óltalmazását. Legnagyobb bizodalommal vagyok a' felől, hogy Jobbágvaim által, azok a' jótétemények, mellyekkel egy szabad Alkotmány alatt élnek, megesmertetni, és illendőképen hetsültetni is fognak, valamint más részről ök is meggyőződhetnek, hogy minden igazságos és törvényes nehezségei, az egyenes úton elháríttatni, ellenben minden törvénytelen, és igazságtalan kívánságai megbüntettetni fognak, — azok a' rendszabások mellyeket tettem, megfogják mutatni, hogy azok a' Status bátorságának fentartására, és népem meglegedésére, és boldogságára legtzielérányosabbak. —

Míg a' Király a' Parlamentumban beszédjét tartotta, egy piatzon tsoporozás támadt. Ugyan is valami részeg káposztaárutól a' Politzajjal veszekedni kezd, mivel ez a' szekerét elakarta láb alól tolatni: a' részeges egy Politz szolgát leütött, de erre a' vakmerő megfogták, és elhurtzolták, szekerét pedig félre tolták. Az oda gyűlt nép szerette volna a' veszekedést tovább is folytatni, hanem abban a' józanabbak által megakadályoztatott. Negyedfélőra-
kor délután a' Király elhagyta a' Parlamentumot, avval a' kísérettel, mellyel jött; ekkor a' Királyon veresbárony köpönyeg volt hermelingallérral, a' pór néptől az útszákon igen rosszszul fogadtatott, mert midőn a' tsinosabb öltözetű emberek kalaplevételrel, vagy más tisztelet jellel köszöntették, ezeket a' pór nép abbeli tettekért kipszszegette, vagy ligúnyolta. Ez így ment egész a' Király palotájáig, a' hol még jobban rákezdték. A' Király az alatt szokott hidegvérűséget, és méltóságot mutatott, — de még is, azt mondják, te-

kintete komolyabb volt, mint egyéb akármely alkalommal. Egyébiránt, mihelyt a' Király a' palotába érkezett, a' Gárdisták, ki gyalog, ki lóháton karszárnyájokba vonultak, a' nép pedig szélyel oszlott.

Walter Scott Ur igen rosszszul van. Tsak néha elevenedik fel bádjadtpillantata, 's a' guta ütéstől sujtott kezeit tsak ritkán mozgatja. Melrose minden lakosai sajnálják a' halálhoz közelítő védangyalokat. Egyszer, midőnkarszékebe több óráig üldögélt, hirtelen egy maga által készített marsot hallal valami fúvómuzsikán harsogni, mellynek hallására felszökött, de azonnal székebe bágyadtan viszsza esett.

Lord Durhám az Orosz Udvarnál rendkívül való Követ, Julius 14-kén ért Orosz Országba, a' mit Lord Grey és Palmerston Uraknak tudokra adott — az Orosz Tsászártól lett elfogadásának körülállásos leírásával. Ezen leírást a' Londoni hírlapok, később pedig a' Burkus Ujságok is közönségesse teszik.

A' Burkus Status Ujság ekképen közli Lord Durhámnak elfogadását Sz. Pétervárában: Ő Felsege az Orosz Tsászár meghallván jöveletemet, előmbé küldött egy Katona tisztet, azon kéréssel, hogy tüstént jelennék meg előtte úti ruhában, hogy vélem mennél elébb megesmerkedhessék, — egyszersmind a' Dámáknak hogy létekről tudakozódott — Minden rendű Oroszok, kivált pedig a' Tsászár szolgálatjában lévők nagy figyelemmel voltak erántunk. A' britanniai Uniformis, minden más ajánlás nélkül útat szerzett a' várakba, Bibliothecákba, muzeumokba, kertekbe, és általjában minden közönséges helyekre. Ez a' megkülönböztetés nagy hasznunkra volt, midőn olly sok látni való, — a' mel-

lett pedig kevés időnk volt, és tükörül szolgálhatna azoknak, kik magokat az Orosznál pallérozottabbaknak tartják, mert kérdés, meddig kellene egy Orosz tisztnek várakozni, midőn valamelyik várunkat megakarná nézni, ha uniformisán kívül egyéb, nem ajánlaná. A' Tsászár megígérte, hogy a' Talaverát (anglus hajó) Jul. 21-kén megtelenti, azért mi a' kiszabott időre odamentünk, és vártuk a' Tsászárnak jöveletét. Végre eljőve. Társaságában voltak Wilhelm Burkus Hertzeg, azonkívül Oldenburg, Menzikkoff, és Unisoff Hertzegek, nagy számú Stabalis tisztektől kísértetve. Ugy látszik, hogy a' Tsászár jól ért anglusul. Idegenekkel rendszerént frantziául, vagy németül beszél; de mivel Brown Kapitány e' két nyelv közzül egyiket sem értette, — a' Tsászár angolyul beszélt vele. Az egész hajót szemesen megvizsgálta, és a' hajósokhoz intézett kérdései nagy járatosságra mutatnak a' hajó dolgában: különösen meglepett bennünket, a' Britanniai hajókra nézve bízonyított járatossága, — a' midőntöbb anglus hajóépítők felől tudakozódott, 's a' hajónak minden részeit esmerni látszott. Az alatt, míg a' hajóban fel, 's alá mászkáltunk, 12-öt ütött az óra, 's ekkor a' hajósok, ha tsak rendkívül való eset által nem akadályoztatnak ebédelni szoktak. Most is tehát hozzá láttak, észre sem vévén, hogy a' Tsászár nagy örömmel szemléli a' hajó fedelén az ebédlőket: közelebb megy feléjük, a' levest, és húst megkóstolja, mondván; Nagyön jó: van e' rumotok hozzá? — Erre a' Kapitány a' Tsászár számára készített frissítő italt hozott elő. Nem, — felcé a' Tsászár, hiszen nem azért kérdem: — No — de — még is, iszom egyet a' hajósokkal. Azután számára egy

pohár Grog töltetett, melyet ezen szavakkal kiürített: 4dik Vilhelm Király, és az itt lévő hajósok egészségére! — Egy mellékszobában bizonyos házi bútorok voltak elrakva, mellyek ezen szókat: Isten áldja meg a' Királyt, képezték, — mellyet a' Tsászár megpillantván, — felkiáltott: Ó Isten áldja meg a' Királyt, — én is azt mondom, — ő nekem igen jó barátom! Ezen kimondásában ollyas valami szíves, és férjfiás tünt ki, hogy mindenikünk szívét megillette. — Végre telyes megelégedését jelenté mind az eránt, a' mit neki mutattunk: 's nekünk is vólt okunk az ő kedveltető, szíves, és leeresztkedő magaviseletén örülni. Minekelötte a' hajót elhagyta volna, így szóltott Brown Urhoz: Kapitány! nagyon levagyok kötelezve az Urnak: az Ur nekem mindent ollyan pontosan megmutatott, nekem ellenben nints mit mutatnom, tsak a' Gárdamat. Erre ötöt több tisztekkel együtt Pétervárába ebédre hívta meg, — 's minekutánna a' hajós legényeknek 1000 aranyat adott ajándékul, a' hajót elhagyta.

A' Pétervári fényes ebéd előtt a' meghívott Uraknak privát audientziájok vólt a' Tsászárnál, a' Dámáknak pedig a' Tsászárnénál. Ebéd felett a' Tsászár Brown Kapitánnyal áldomást (Toast) ivott. A' Tsászárné igen jól beszéll angolyúk. Másnap egy faluba nem messze Pétervárától, — Krasnoeseloba ment az Udvar vendégeivel együtt a' Gárda megtekintésére, hol minden idegen Követekjelen vóltak. A' Tsászárt 100 deli ifjak, lángjai az Orosz Nemeseknek, követték, de még is egy vólt közöttök, kit magához a' Tsászárhoz lehetett volna hasonlítani: ennek módja ollyan kedveltető, és méltóságos, 's maga tartásában ollyas valami szabad

őszinteség tündöklök, hogy lehetetlen reá nézni tsudálkozás nélkül. A' fíjának Sándor Hertzegnek rendkívül elmés tekintete van, 's úgy látszik, hogy egészen az Attyára fog ütni. A' Gárdamustrálásakor szüntelen rajtunk függtek a' Tsászár szemei, 's ha a' Gárda mozdulatai miatt valami rossz helyre jutottunk, mindjárt oda küldött egy Adjutánst, hogy nekünk jobb helyet rendeljen. Utóljára egy dombra jutottunk, hol a' sereg osztályonként defilírozott. Mindenik osztálynak mondott a' Tsászár valamit, p. o. Hogy vagyatok? vagy: derekasan fiam! a' Katonák pedig vissza kiáltottak: Alyánk! mi érted élünk, és halunk! Azután a' Tsászár Brown Kapitányhoz fordult, ezt mondván: Reménylem, Kapitány! meg van elégedve! ma már többet nem mutathatok, — de maradjon még nálunk 12 óráig, — tsak 12 óráig, hogy lovas Katonáimat is láthassa. Kiállhatott volna ellen, ha talán az Admirális részéről megfedéstől is lehetett volna tartani? — Erre szállásunkra visszatértünk, 's Oroszmódra früstököltünk. — Az asztalnak egyik végén Mortier Ur Frantzia Követ, a' másik végén az Ausztriai praesideáltak. Itt nem hallgathatjuk el neveit Mortier, Dörnberg Hannoverai Követ, Mentschikoff Hertzeg, és Gróf Orloff Uraknak, kik erántunk a' legnagyobb nyájassággal viseltettek: Gróf Orloff a' többek között azt mondotta: Soha sem felejttem el azt a' barátságot, mellyben a' minap Londonban részesültem, — de az Urak is láthatják, hogy itt, az Anglus, minden politikai, vagy rangra való tekintet nélkül — tiszteltetik. Estve felé theára hívatott bennünket a' Tsászárné. Később az egész Udvar a' tábor közepe táján egy kis dombotskára kötszött, a' midőn valami raketajeladás-

ra minden Katonák estvéli Uniformisokban megjelentek, a' Király pedig fedetlen fővel kiszállott kocsijából, és egy ott jelenvált Pap után az egész sokasággal hangosan imádkozott. Az Anglusoknak könnyűbe lábbadtak szemei ezen innepi teltnek látásán. — Más nap reggel 12,000 lovaskatona jelent meg a' Tsászár parantsolatjára. A' Tsászár maga commandérozott. Egynéhány Kózákok, és T'scherkassok különös gyakorlatokban jelesítették ki magokat. Az utóbbiak hihetőleg az ifjú Sándor Hertzegnék testőrzői. Ezeknek ügyeségek valamely tél után való hajításban a' lónak sebes nyargalása közben reánk nézve nagyon meglepő volt. Minekutánna a' lovasság külömbféle mozdulatait elvégezte, a' Tsászár a' Kapitányhoz fordult ezen szókkal: Örülök, hogy megismerkedhettem a' Kapitánnyal: Isten áldja meg! Ha Királyát látja, jelentse tiszteletemet, 's mondja meg neki, hogy mindennap imádkozom érte. Délután Talaveránkhoz vissza mentünk, 's nagyon sajnáljuk, hogy mulatásunk Oroszországban nem nyúlhatta tovább. Itt csak egy szép álomnak tetszik előttünk az el élt gyönyörűség. Tsászár, Hertzegnék, Követek, egymást felváltva mulatják képzelődéseinket, de hirtelen felkölt bennünket a' hajósnak durva szava: „dologra Legények! és vissza esünk az egykori valóságba. —

Az Angoly hirlapok egy beszélgetést közölnek, mellyet az Irlandiai Vice Király M. Anglesey, a' Corki lakosoknak Deputatiójával tartott. A' Deputatusok azon panaszkodtak, hogy Jul. 15-kén Corkban egy sereg nép, fegyveres erő által verettettet széllyel. A' Deputatusok szószóllója egy Balduin nevű volt. Anglesey társaságában, mikor a' Deputatiót elfo-

gadta, jelen voltak. Malkolm Admirál, Bingham, és számos fő Tisztek. A' kérő levél, mellyet a' Deputatio benyújtott, a' most említett történetet kívánta meg vizsgálatni. A' Marquis azt felelte, hogy ha a' Corki lakosok kérelmeiktől csak ugyan elnem állanak, ő rendelést tesz a' véghezviendő vizsgálatra, jóllehet annak sikeretlensége fölül meg legyen győződve: mert senkinek sem fér az a' fejébe, hogy egy — több mint 50,000 emberből álló gyülekezet, az Irlandiai kéz művészetnek serkentésére állott volna össze, — sőt inkább ezen nyughatatlanságok, és csoportozások okozzák, hogy a' Capitálisták félnek tökepenzeiket Irlandiába hagyni, és a' mennyire lehet, ezen Országtól távol, adják ki interesre. Az olyatén gyülekezetek törvénytelenek, és a' Tisztviselőknek igazságok van, hogy annak szélyelverésére Katonákat is hívnak segítségül. — A' törvények ugyan Irlandra nézve minden esetre hiánosok, de neki (a' Vice Királynak) még is kötelessége azokat, míg meg nem jobbítatnak is, tiszteletben fenn tartani. A' mostani Miniszterium sok esztendő óta a' legliberalisabb, de Irlandban a' tselszövések, annak minden lépteit, és szándékát meg semmisítik. Ő maga is áldozatja azoknak az áskálódásoknak: mert midőn 1828-ban az Emancipatio mellett legjobban fogott, — szabad gondolkodása módjamiatt, a' Vellingtoni Miniszterium által visszahívattatott; akkor még ötet Irlandban legpopularisabbnak tartották, most már, noha ugyan azon indulattal viseltetik Irlandhoz, legimpopularisabbnak kiáltják. Egyéberánt Ő az ebbeli háládatlanságot nem a' Népeknek, hanem a' nép Vezetőinek tulajdonítja: de majd eljön az az idő, mellyben csakugyan kifejtődzik, azoknak a' rendszabásoknak, mellyeket

a' Kormány Irland számára készít, politikája, és áldani fogja a' nép, jöltévő Uralkodóját. A' mi a' tselszövő részeket illeti, már a' Miniszterium egyiknek letörte a' szarvát, 's a' másik rész azt gondolja, hogy a' bénán már kedvére lovagolhat. — Ne hidjük! — a' Miniszterium mind a' kettőt rántzba szedi! — Ha az Uniónak megszüntetését akarja valaki, — menjen elébb Dublinba, 's kérdezze meg, mit tsinál majd Irland, ha Angliától elszakad, mit kezd el kereskedésével, és hova tené disznát, vaját, gabonáját. — A' Deputatio nevezetesen az utolsó pontra azt felelte, hogy a' kinek az Unió elszakadása eszében van, nem érti azon a' Koronától, és Angliától való elszakadást, hanem egyedül a' törvényhozó hatalomnak megoszlását, — mert éppen az a' panasza a' Nemzetnek, hogy Irlandnak jövedelmei Angliában emésztetnek meg, és Irlandia soha sem juthat ahhoz, a' mit maga kebelében természetelt. — Ez a' beszélgetés tovább tartott egy óránál, és noha a' két fél nem egyezett meg a' gondolkodás módban, még is a' Deputatio egész tisztelettel vált meg a' Vice Királytól. Annál kedvetlenebb bényomást okozhatott Irlandban Lord Broughamnak egy ízben a' felső házban tett keserű kinyilatkoztatása, — azért is ötet az Irlandi hazafiak tudatlan Ügyésznek nevezik, de minden esetre valamint annak, úgy Angleseynek is mostani beszéde behatott az Irlandiakra, noha O'Connell egy írásban felszólította Hazafiai, hogy kérnék a' Parlamenttől mind a' Vice

Királynak, mind Stanlénak elbocsátását, hogy a' majd történendő változás által új Systema organisáltassék.

Van de Veyer Ur Aug. 17-kén érkezett Doverbe. Tzélja a' minttudva van, hogy a' Britanniai Udvarnak hírül vigye a' Belga Királynak megtörtént házasságát.

Aug. 18-kán Londonban az a' hír terjedt el, hogy Dom Miguel Oportó előtt megjelent, és a' Várost ostromolni szándékozik.

Bonaparte Jósef Philadelphia-ból Aug. 17-dikén ért Liverpoolba: rövid idő múlva Londolt is meglátogatja.

Magyarország.

Írtuk vólt, hogy Debreczenben és Szabolts Vármegyének több helyein a' mult Jul. 15-dikén két ízben tapasztaltatott földingás. Későbbi tudósításokból olvassuk, hogy ez a' földrengés ugyan ezen napon Nagy Kallóban, Nagy Károlyban, Dengelegen, Vasadon és Endréden is tapasztaltatott. Ezen utolsó helyen, melly az ez előtti földinduláskor már sokat szenvedett, most is sok kárt okozott a' földrengés, mert némelly kö házak megrepedeztek 's részszerént öszvedüledeztek. Ugyan ezen napon Kolosváron és Désen is érzettek gyenge földrengést; Erdelynek pedig több helyein ez napon iszonyú szélvész dühösködött, melly a' házak fedeleit leszaggatta, az élőfákat gyökerestől kiszaggatta, vagy öszvelődlette.

(Fél árkus „SOKFÉLE“ XXXV. Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)